

Hvad vil statsministeren gøre ved, at man har lavet en underfinansieret skattereform, der belønner borgerne i Gentofte med gennemsnitligt 12.600 kr., mens borgere på f.eks. Bornholm eller Langeland eller Lolland får en skattelettelse på 3.000 kr.?

Hvad vil statsministeren fortælle de mennesker om, hvad regeringen gør i forhold til det her?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Altså, hvis jeg beskyldes for selvros, ved jeg ikke lige, hvad det, der blev sagt her, er for en størrelse.

Kl. 21:42

Det er jo ikke muligt at svare på alle de spørgsmål inden for 1 minut, så lad os tage et af dem, det med skatten, hvor hele afsættet for spørgsmålet er, at der er nogle, der har fået noget af skattereformen, og at der så nu er nogle, der har fået noget mere end andre. Så vil jeg gøre op med den misforståelse, for der er sådan set ikke nogen, der har fået noget med skattereformen. Det er sådan, at det er danskerne, der betaler skat af penge, de selv har tjent. Der er ikke nogen, der får noget, folk har selv tjent noget.

Det, vi så har valgt at gøre, er at sige, at for at yde et bidrag til, at det her samfund bliver rigere, så vi øger den samfundsøkonomiske holdbarhed og dermed også får flere penge at lave uddannelsespladser for og sygehuspladser for og plejehjemspladser for, har vi altså valgt at lave et system, hvor man skal aflevere lidt mindre, end man gjorde før. Det er det, vi har valgt, og det fører selvfølgelig til, at de, der tjener mere og afleverer meget og nu afleverer lidt mindre, ja, de afleverer så mere mindre end dem, der tjener lidt mindre og afleverer mindre, men altså så afleverer mindre mindre.

Kl. 21:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Jeppe Kofod for den anden korte bemærkning.

Kl. 21:44

Jeppe Kofod (S):

Tak. O.k., lad os så henholde os til skattespørgsmålet bare øjeblik. Jeg synes ikke, jeg fik noget svar på, hvorfor en borger i Gentofte i gennemsnit skal have 12.600 kr. mere, mens en borger på Bornholm kun skal have 3.000 kr. mere. Der er nogle indkomster, der er højere end andre, men

også i andel af indkomst ved vi at denne skattereform er helt vanvittig skæv, og det har vi debatteret i salen flere gange – hvis statsministeren ellers vil være til stede.

Det, der er spørgsmålet, er, hvorfor man ikke laver en vækstpakke, der dæmper op for en arbejdsløshed, der stiger med 100 pct. i løbet af det næste halvandet år – det er en fordobling af ledigheden. Det vil man ikke fra regeringens side, men man vil gerne belønne borgere i Gentofte, som man gjorde tidligere med skattelettelser og skattestop, og det gør man så også i en skattereform, mens arbejdsløse, også unge arbejdsløse, rundtomkring i landet ikke får nogen hjælp.

Det synes jeg er en katastrofe, og det har statsministeren ikke svaret på i debatten, og det er skuffende.

Kl. 21:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Statsministeren.

Kl. 21:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Nu er det ikke sådan, at statskatten afgøres på postnummer, den afgøres på indkomst. Sådan er det, og sådan tror jeg det skal blive ved med at være, det vil jeg i hvert fald gøre mig til fortaler for. Så har vi så alligevel taget nogle hensyn i forhold til folk, der bor i udkantsområder, som gør, at de får et ekstraordinært højt pendlingsfradrag, fordi vi godt ved, at der er steder, hvor arbejdsmarkedet er større, så man skal bevæge sig over en større afstand, hvis man skal øge sandsynligheden for at være i beskæftigelse. Det er der en omkostning bag, og derfor giver vi et større fradrag. Men ellers er hovedreglen den, at folk betaler skat, i forhold til hvad de tjener.

Når man sætter skatten ned på arbejde for at give en tilskyndelse til at arbejde, for at gøre samfundet rigere, og for at gøre kagen, der kan skæres af, større, så fører det altså logisk til, at det, selv om alle får glæde af det her, selvfølgelig i kroner og øre vil være sådan, at de, der tjener mest, får den største reduktion.

Vedrørende vækstpakker vil jeg sige, at vi løbende laver vækstinitiativer, og jeg har remset dem alle sammen op. Jeg kan forstå, at der er en eller anden særlig magi i at skulle samle det hele i én stor beslutning, for så skulle det have en større effekt – jeg forstår det ikke. Jeg tror, det er klogere at angribe det hen ad vejen. Den næste chance kommer her om ganske få uger, hvor finansministeren sammen med kommunerne og regionerne indgår økonomiaftaler for 2010. Her er hele spørgsmålet om, hvad f.eks. den kom-